

In 'Wie woont op nummer...?' portretteert **WeekendGezet** lezers die in (meer dan) opmerkelijke huizen wonen.

Andy en Isabel van de Poel

“Ons **houten huis** is hartverwarmend”

Wie hun huis ziet liggen zou denken dat hij zich in Finland bevindt. Of in Noorwegen, hoog boven de poolcirkel, daar waar de Middernachtzon gedurende periodes hele delen van de dag in beeld is. Niets is minder waar. We bevinden ons in Rott, Vijlen. Heel kortbij gelegen maar ó zo idyllisch.

Al bij het uitstappen dringt een heerlijke houtgeur tot diep in onze neus door. Andy en Isabel van de Poel blijken met hun houten 'stulpje' - gebouwd in krap 79 dagen - enorm in hun nopjes. Het echtpaar kan niet precies omschrijven waarom het in juist dit huis zo bijzonder wonen is. In elk geval zijn het de rust, de sfeer, de warmte én de heerlijke leefkeuken die maken dat hun huis de status 'bijzonder wonen' verdient.

Herbouwen

Isabel: “We woonden in Schinnen in een heel mooie bungalow op 1800 vierkante meter grond. Op een gegeven moment kwamen we tot de ontdekking dat we de locatie als het ware ontgroeid waren.” Met op hun wenslijstje ‘wonen in het Heuvelland’ besloot het koppel iets voor kortere tijd in Schweiberg te huren om zich van daaruit te oriënteren. Zich niet realiserend dat de voorgenomen huurperiode van drie maanden zou uitlopen naar dik 2 jaar. Andy: “Op een gegeven moment liepen we tegen deze plek aan. Wat we zagen was een oud onderkomen leegstaand pand met op het omliggende terrein ontzettend veel rotzooi. Toch trok de locatie ons als een magneet aan.” Isabel: “Andy wilde het verbouwen maar dat zag ik niet zitten. Het

pand was gaan stikken en rotten. Hoe dan ook leek het onbegonnen werk. Toen Andy met het idee kwam het pand volledig af te breken en er iets nieuws op te zetten ging ik overstag. Andy: “Al vanaf dag één stond vast dat we het oude huis wilden herbouwen. Maar dan wel in de vorm van een houten huis, voorzien van speciale wensen waaronder een groen dak, een veranda en een kleine uitbouw.”

Paradijs

Om de haalbaarheid in kaart te kunnen brengen startten Andy en Isabel met uitgebreide research. Andy: “We hebben afgetast wat mogelijk was en op basis daarvan ons plan getrokken.” Eenmaal groen licht op zak kon met de bouw van het droomhuis begonnen worden. Isabel grinnikt nog als ze vertelt over de openbaring die burenhulp heet. “Vanaf dag één schoten ze van alle kanten toe. Van Helmut en Mieke van 63A tot Erica en Hans die onderaan de berg wonen. Van pannen wegsjouden tot de haag snoeien tot sloopwerk aan toe. Zelfs de ijzerboer heeft hier een paradijs gevonden.” Andy: “Normaliter zet je een houten huis in relatief korte tijd neer. 79 dagen is iets aan de lange kant. Maar dat had te maken met de complexiteit van het dak. In het dak zitten namelijk nogal wat knikken en punten. Aan de andere kant, wie kiest voor iets anders dan twee vlakken en een nok kiest voor uitdaging. En met een Duits groendak dat super degelijk is zit je aan de grens van wat je met dat groendak kunt doen.” Isabel: Ons huis bestaat uit een veelheid aan internationale ingrediënten.” Fins hout, een Duits dak, een Frans team, Spaanse Bulgaren uit Lloret de Mar die de bouw gerealiseerd hebben tot ‘locale’ tegels uit de gang van ons andere huis.” Andy: De enige Nederlandse inbreng was de knowhow. Neem nu de energiestroom die volledig op basis van mineraalstenen is uitgelijnd. Of de muren (met daaronder rietmatten die op houten regelwerk zijn bevestigd) die we van leem hebben laten optrekken en waarvan elke aangebrachte klodder in plaats van afkomstig te zijn uit een pakje, met de hand is gedraaid. In ons oude huis hadden we een grote leefruimte waar je overal naar buiten kon.

Dat vind je in dit huis ook terug. Zo ook de veranda. Die geeft beslotenheid en bescherming, zorgt voor een bijna constant kerstgevoel.”

Hartverwarmend

Andy wijst naar de wanden. “Alle leefruimtes zijn voorzien van keramisch verwarmde wanden. Knuffelwanden noemen ze dat. Voor extra licht van buitenaf hebben we op diverse plekken in de plafonds solartubes aangebracht. We stoken niet op gas maar werken op basis van gebufferde warmte die vanuit 3 punten (een zg. houtvergasser, 7 vierkante meter zonnecollectoren en een nog aan te sluiten luchtwaterwarmtepomp) wordt gevoed. Zonnepanelen op het zuidoek van het tuinhuis staan nog op de planning. Die leveren gemiddeld 1/3e van wat een gemiddeld gezin per jaar aan energie verbruikt.” Isabel: Wat ook op ons wenslijstje staat is windenergie. Als je er over nadent is het komisch. We waren op zoek naar iets heel anders en vonden dit. En ik moet toegeven, de reacties zijn leuk en hartverwarmend. Zo ook laatst toen er een fietser voorbij kwam. Zegt hij, ‘wat ruikt het hier lekker’. Of al die mensen die - nadat ze ons huis gepasseerd zijn - hun auto nog maar een keer in de achteruit zetten om een kijkje te nemen. En daar staan we ook open voor.” Andy: “Welk project je aangaat, ook met de realisatie van dit huis hebben we succesjes gehad en moesten we struikelblokken overwinnen. Inmiddels zijn we zo ver dat we onze ervaringen graag met andere mensen willen delen. Natuurlijk, ons huis is uitgegroeid tot een heuse eyecatcher. Dat was niet de bedoeling. Maar het heeft wel een verrassende wending genomen.”

Meer info? Kijk op www.ecohut.nl

Tekst: **Nicolien Bout** | Foto: **Wim Langohr**